

การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ไตรมาสที่ 1 : มกราคม – มีนาคม 2569

การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
ไตรมาสที่ 1 : มกราคม – มีนาคม 2569

หน่วยงานเจ้าของเรื่อง สำนักงานสถิติจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
ศาลากลางจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
ตำบลคลองสวนพลู จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 13000
โทรศัพท์/โทรสาร 0 3533 6584 5
ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ saraban_ayuttaya@nso.mail.go.th

หน่วยงานที่เผยแพร่ กองสถิติพยากรณ์
สำนักงานสถิติแห่งชาติ
ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษาฯ
อาคารซี ชั้น 6 ซอยแจ้งวัฒนะ 7
ถนนแจ้งวัฒนะ เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ 10210
โทร. 0 2141 7500
ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ : services_pub@nso.mail.go.th
<http://www.nso.go.th>

ปีที่จัดพิมพ์ 2569
จัดพิมพ์โดย สำนักงานสถิติจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

คำนำ

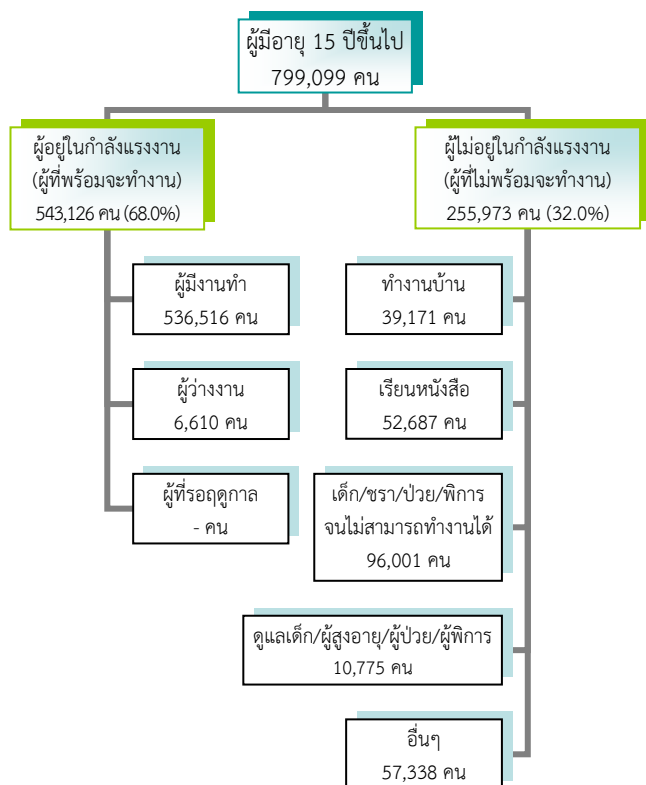
สำนักงานสถิติแห่งชาติ ได้เริ่มจัดทำโครงการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2506 และในช่วงปี พ.ศ. 2514 - 2526 มีการสำรวจปีละ 2 รอบ โดยรอบแรก เป็นการสำรวนอกฤดูการเกษตรระหว่างเดือนมกราคมถึงเดือนมีนาคม รอบที่ 2 เป็นการสำรวจในฤดูการเกษตร ระหว่างเดือนกรกฎาคมถึงเดือนกันยายน และช่วงปี พ.ศ. 2527 - 2540 ได้ทำการสำรวจปีละ 3 รอบ คือ รอบที่ 1 สำรวในเดือนกุมภาพันธ์ รอบที่ 2 สำรวในเดือนพฤษภาคม รอบที่ 3 สำรวในเดือนสิงหาคม และในช่วงปี พ.ศ. 2541 - 2543 เป็นต้นมา ได้สำรวเพิ่มขึ้นอีก 1 รอบ เป็นรอบที่ 4 ซึ่งทำการสำรวในเดือนพฤศจิกายน จึงทำให้ได้ข้อมูลเป็นรายไตรมาส

ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2544 เป็นต้นมา การสำรวโครงการนี้ได้จัดเก็บข้อมูลเป็นรายเดือน และนำผลการสำรวที่ได้มาเสนอผลการสำรวเป็นรายเดือน และรายไตรมาส โดยการเสนอผลข้อมูลเป็นรายไตรมาสนั้น ได้นำข้อมูลที่ได้จากการสำรวครั้งละ 3 เดือนมาประมวลผลและหาค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ (ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ 3 เดือน) ซึ่งผลการสำรวที่ได้จะสะท้อนถึงค่าประมาณของเดือนที่อยู่กึ่งกลางคาบเวลา สำรวนั้น ๆ

สำหรับรายงานฉบับนี้ เป็นการเสนอผลการสำรวภาวะการทำงานของประชากร ไตรมาสที่ 1 : มกราคม - มีนาคม 2569 ของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่ได้ดำเนินการสำรวระหว่างเดือน มกราคม - มีนาคม 2569 หากผู้ที่ต้องการใช้ข้อมูลเป็นรายเดือนในลักษณะเดิมยังสามารถติดต่อขอข้อมูลได้ที่สำนักงานสถิติจังหวัด และเนื่องจากข้อมูลที่น่าเสนอในรายงานฉบับนี้ได้มาจากการสำรวด้วยระเบียบวิธีตัวอย่างซึ่งอาจจะมีความคลาดเคลื่อนจากการเลือกตัวอย่างและความคลาดเคลื่อนอื่น ๆ รวมอยู่ด้วย จึงขอให้ผู้ใช้ข้อมูลได้คำนึงถึงเรื่องนี้ในการใช้ตัวเลขด้วย

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

แผนผังการจำแนกประชากรตามสถานภาพแรงงาน การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร ไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2569

ตารางเปรียบเทียบจำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามอุตสาหกรรม 10 อันดับแรกไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2568 กับ พ.ศ. 2569

อุตสาหกรรม	2568	2569
การผลิต	197,307	215,021
การขายส่งและการขายปลีก การ ซ่อมยานยนต์ และจักรยานยนต์ ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	77,054	65,900
ที่พักรวมและที่พักแรม	53,709	55,471
การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	44,468	34,400
การก่อสร้าง	23,667	29,525
กิจกรรมด้านอื่น ๆ	17,435	28,906
การบริหารราชการ การป้องกัน ประเทศ และการประกันสังคม ภาคบังคับ	34,237	27,707
เกษตรกรรม การป่าไม้ และการ ประมง	19,830	21,095
การศึกษา	11,211	13,245
กิจกรรมด้านสุขภาพและงาน สังคมสงเคราะห์	15,057	12,265

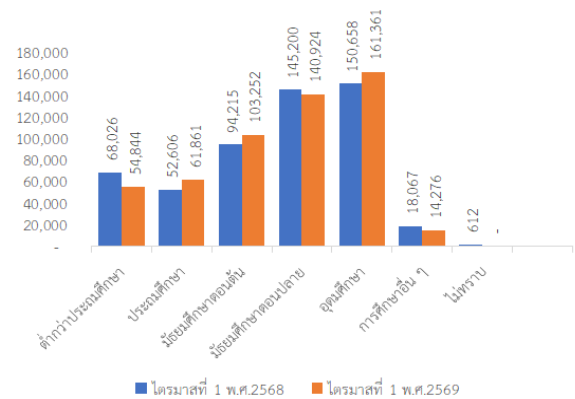
จากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร ไตรมาสที่ 1 : มกราคม – มีนาคม 2569 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า จำนวนผู้มีอายุ 15 ปีขึ้นไป 799,099 คน เป็นผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงานหรือผู้ที่พร้อมจะทำงาน 543,126 คน (คิดเป็นร้อยละ 68.0) ซึ่งประกอบด้วยผู้มีงานทำ 536,516 คน ผู้ว่างงาน 6,610 คน และผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงานหรือผู้ที่ไม่พร้อมทำงานอีก 255,973 คน (คิดเป็นร้อยละ 32.0) ประกอบด้วยผู้ทำงานบ้าน 39,171 คน เรียนหนังสือ 52,687 คน เด็ก ชรา ป่วย พิการจนไม่สามารถทำงานได้ 96,001 คน ดูแลเด็ก ผู้สูงอายุ ผู้ป่วย ผู้พิการ 10,775 คนและอื่น ๆ 57,338 คน

จำนวนผู้มีงานทำ 536,516 คน โดยผู้มีงานทำตามประเภทอุตสาหกรรม 10 อันดับแรก ทำงานในสาขาการผลิต การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า การก่อสร้าง กิจกรรมบริการด้านอื่น ๆ การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง การศึกษา กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์ การศึกษา ตามลำดับ

หากเปรียบเทียบในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน พบว่า ผู้มีงานทำเพิ่มขึ้น 7,129 คน หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.3 (จาก 529,387 คน เป็น 536,516 คน) หากพิจารณาตามประเภทอุตสาหกรรมยัง พบว่า ผู้มีงานทำเพิ่มขึ้นในกิจกรรมการผลิต 17,714 คน กิจกรรมด้านอื่น ๆ 11,471 คน การก่อสร้าง 5,858 คน การศึกษา 2,034 คน ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร 1,762 คน เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง 1,265 คน ส่วนกิจกรรมผู้ที่มีงานทำลดลงได้แก่การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์ และจักรยานยนต์ 11,154 คน การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า 10,068 คน การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ 6,530 คน และกิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์ 2,792 คน (แผนภูมิ 1)

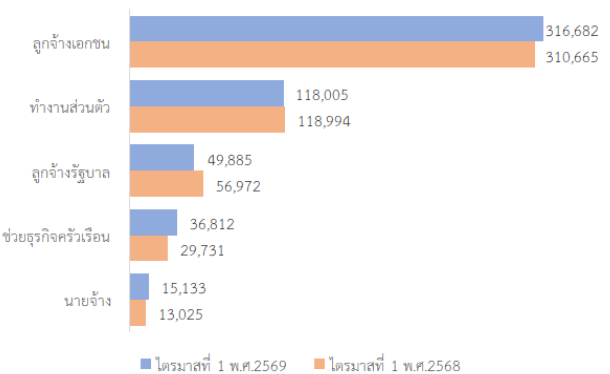
เมื่อเปรียบเทียบจำนวนผู้มีงานทำตามระดับการศึกษาที่สำเร็จกับไตรมาสที่ 1 ของปี 2569 พบว่า ผู้มีงานทำระดับอุดมศึกษาเพิ่มขึ้น 10,703 คน ระดับประถมศึกษาเพิ่มขึ้น 9,255 คน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเพิ่มขึ้น 9,037 สำหรับระดับไม่มีการศึกษา ต่ำกว่าประถมศึกษาลดลง 13,182 คน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายลดลง 4,276 คน และระดับการศึกษาอื่นๆ ลดลง 3,791 คน

แผนภูมิ 1 เปรียบเทียบจำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษา ที่สำเร็จ ไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2568 กับ พ.ศ. 2569

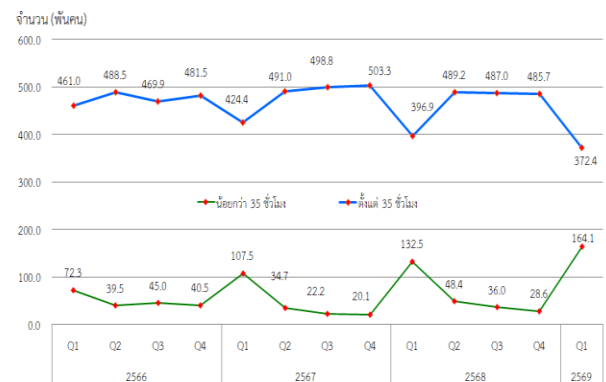
เมื่อเปรียบเทียบผู้มีงานทำตามสถานภาพการทำงานในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน พบว่า ช่วยธุรกิจครัวเรือนเพิ่มขึ้น 7,081 คน (29,731 เป็น 36,812) ลูกจ้างเอกชนเพิ่มขึ้น 6,017 คน (310,665 เป็น 316,682) นายจ้างเพิ่มขึ้น 2,108 คน (13,025 เป็น 15,133) สำหรับสถานภาพการทำงานที่ผู้มีงานทำลดลง ได้แก่ ลูกจ้างรัฐบาลลดลง 7,087 คน (56,972 เป็น 49,885) และทำงานส่วนตัวลดลง 989 คน (จาก 118,994 เป็น 118,005)

แผนภูมิ 2 เปรียบเทียบจำนวนผู้มีงานทำจำแนกตามสถานภาพการทำงานไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2568 กับ พ.ศ. 2569

หากพิจารณาชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์ของผู้มีงานทำในไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2569 พบว่า ผู้มีงานทำส่วนใหญ่ทำงานตั้งแต่ 35 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ซึ่งถือได้ว่าเป็นผู้ทำงานเต็มที่ในเรื่องชั่วโมงการทำงาน มีจำนวน 372,455 คน หรือร้อยละ 69.4 ของผู้มีงานทำทั้งสิ้น ส่วนผู้ที่ทำงานน้อยกว่า 35 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ มีจำนวน 164,061 คน หรือร้อยละ 30.6

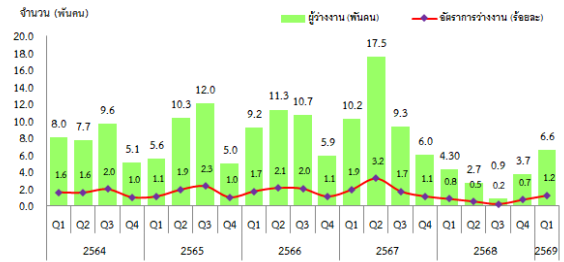
แผนภูมิ 3 จำนวนชั่วโมงการทำงานรายไตรมาส พ.ศ. 2566 - 2569

เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปี 2568 จะเห็นว่าผู้มีงานทำที่ทำงานตั้งแต่ 35 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ลดลงประมาณ 24,395 คน และผู้มีงานทำน้อยกว่า 35 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ มีจำนวนเพิ่มขึ้นประมาณ 31,525 คน ตามลำดับ

สำหรับจำนวนผู้ว่างงานในไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2569 มีจำนวนทั้งสิ้น 6,610 คน หรือคิดเป็น อัตราการว่างงานร้อยละ 1.2 ของกำลังแรงงานรวม เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปี 2568 พบว่า ผู้ว่างงานเพิ่มขึ้น 2,286 คน (จาก 4,324 คน เป็น 6,610 คน)

แผนภูมิ 4 จำนวนและอัตราว่างงานรายไตรมาส พ.ศ. 2564-2569

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ค
บทสรุปผู้บริหาร	ง
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง	ซ
สารบัญแผนภูมิ	ณ
บทที่ 1 บทนำ	1
1. ความเป็นมาและวัตถุประสงค์	1
2. คุ่มรวม	2
3. สัปดาห์แห่งการสำรวจ	2
4. คำอธิบายศัพท์ แนวคิด คำจำกัดความ	2
บทที่ 2 สรุปผลการสำรวจ	7
1. ลักษณะของกำลังแรงงาน	7
2. ผู้มีงานทำ	8
2.1 อาชีพ	8
2.2 อุตสาหกรรม	9
2.3 สถานภาพการทำงาน	10
2.4 ชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์	10
2.5 การศึกษา	11
3. การว่างงาน	12
ภาคผนวก	13
ภาคผนวก ก ระเบียบวิธี	14
ภาคผนวก ข ตารางสถิติ	16

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง ก จำนวนและร้อยละของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามสถานภาพแรงงานและเพศ	7
ตาราง ข จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามอาชีพและเพศ	8
ตาราง ค จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรมและเพศ	9
ตาราง ง จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามสถานภาพการทำงานและเพศ	10
ตาราง จ จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์และเพศ	10
ตาราง ฉ จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จและเพศ	11
ตาราง ช จำนวนและอัตราการว่างงาน จำแนกตามเพศ	12

สารบัญแผนภูมิ

	หน้า
แผนภูมิ 1 ร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามสถานภาพการทำงาน	10
แผนภูมิ 2 ร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์	10
แผนภูมิ 3 จำนวนประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป และผู้มีงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จ	11

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและวัตถุประสงค์

สำนักงานสถิติแห่งชาติ ได้ทำการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรทั่วประเทศอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี เริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2506 โดยในช่วงแรกทำการสำรวจปีละ 2 รอบ และ ใน พ.ศ. 2527 ถึง พ.ศ. 2540 ได้ทำการสำรวจปีละ 3 รอบ โดยรอบที่ 1 ทำการสำรวจในเดือนกุมภาพันธ์ เป็นช่วงหน้าแล้งนอกฤดูการเกษตร รอบที่ 2 สำรวจในเดือนพฤษภาคม เป็นช่วงที่กำลังแรงงานใหม่ที่เพิ่งสำเร็จการศึกษาเริ่มเข้าสู่ตลาดแรงงาน รอบที่ 3 สำรวจในเดือนสิงหาคม เป็นช่วงฤดูการเกษตร และต่อมาใน พ.ศ. 2541 เป็นต้นมา ได้เพิ่มการสำรวจอีก 1 รอบ รวมเป็น 4 รอบ โดยทำการสำรวจในเดือนพฤศจิกายนของทุกปี ซึ่งเป็นช่วงฤดูการเก็บเกี่ยวผลผลิตทางการเกษตร ทั้งนี้เพื่อเป็นการนำเสนอข้อมูลที่สะท้อนถึงภาวะการมีงานทำ การว่างงานและการประกอบกิจกรรมต่างๆ ของประชากรทั้งประเทศเป็นรายไตรมาสและต่อเนื่องครบทุกช่วงเวลาของปี

เนื่องจากความจำเป็นต้องการใช้ข้อมูลเพื่อใช้ในการวางแผนและกำหนดนโยบายในระดับจังหวัดมีมากขึ้น สำนักงานสถิติแห่งชาติ จึงได้กำหนดขนาดตัวอย่างเพิ่มขึ้นโดยเริ่มตั้งแต่ พ.ศ. 2537 ทั้งนี้เพื่อให้สามารถนำเสนอข้อมูลในระดับจังหวัดได้ โดยเสนอเฉพาะรอบการสำรวจของเดือนกุมภาพันธ์และเดือนสิงหาคมเท่านั้น การสำรวจรอบที่ 4 ในเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2541 ซึ่งจัดทำเป็นครั้งแรกได้เสนอผลในระดับจังหวัดด้วยและตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 เป็นต้นมา

ผลการสำรวจทั้ง 4 รอบได้เสนอผลในระดับจังหวัดหลังจากเกิดภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจกลางปี 2540 ความต้องการใช้ข้อมูลเพื่อการวางแผนและกำหนดนโยบายด้านแรงงานมีมากขึ้นและเร่งด่วนขึ้นในปี พ.ศ. 2544 จึงได้เริ่มดำเนินการสำรวจเป็นรายเดือนแล้วนำข้อมูล 3 เดือนรวมกันเพื่อเสนอข้อมูลเป็นรายไตรมาส โดยข้อมูลที่สำคัญสามารถนำเสนอในระดับจังหวัด สำหรับข้อมูลของเดือน ที่ตรงกับรอบการสำรวจเดิม คือข้อมูลเดือนกุมภาพันธ์ พฤษภาคม และ สิงหาคม ได้จัดทำสรุปผล การสำรวจเฉพาะข้อมูลที่สำคัญเพื่อสามารถเปรียบเทียบกับข้อมูล แต่ละรอบของปีที่ผ่านมาได้ และการสำรวจตั้งแต่เดือนกันยายน พ.ศ.2544 เป็นต้นมา สามารถนำเสนอผลของการสำรวจเป็นรายเดือนทุกเดือนโดยสามารถเสนอผลในระดับภาคเท่านั้นเนื่องจากตัวอย่างไม่มากพอ ที่จะนำเสนอในระดับย่อยกว่านี้ และในขณะเดียวกันได้มีการปรับอายุผู้อยู่ในกำลังแรงงานจาก 13 ปีขึ้นไป เป็น 15 ปีขึ้นไปเพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายการใช้แรงงานเด็ก ปรับปรุงการจัดจำแนกประเภทของ อาชีพ อุตสาหกรรมและสถานภาพการทำงานให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากลในปัจจุบันเพื่อให้สามารถเปรียบเทียบข้อมูลกันได้ ปรับเขตการปกครองจากเดิมเขตสุขาภิบาลถูกนำเสนอรวมเป็นนอกเขตเทศบาล มารวมเป็นในเขตเทศบาลเนื่องจากพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. 2542

วัตถุประสงค์ที่สำคัญของการสำรวจ ภาวะการทำงานของประชากรเพื่อประมาณ จำนวน และ ลักษณะ ของกำลังแรงงาน ภายในประเทศและในจังหวัดต่าง ๆ ในแต่ละ ไตรมาสของข้อมูลสถิติที่ได้จากการสำรวจ

1. จำนวนประชากรในวัยทำงาน (อายุ 15 ปีขึ้นไป) และจำนวนประชากรนอกวัยทำงาน จำแนกตามเพศ

2. จำนวนประชากรในวัยทำงาน จำแนก ตามสถานภาพแรงงาน อายุ เพศ สถานภาพสมรส การศึกษาที่สำเร็จ

3. จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามลักษณะ ที่น่าสนใจ เช่น อายุ เพศ การศึกษา ที่สำเร็จ อาชีพ อุตสาหกรรม สถานภาพการทำงาน ชั่วโมง ทำงาน ค่าจ้าง เงินเดือน และผลประโยชน์อื่น ๆ ที่ได้รับการจ้างงาน

4. จำนวนผู้ว่างงาน จำแนกตามลักษณะ บางประการที่น่าสนใจ เช่น ระยะเวลาในการหางานทำ งานที่ทำครั้งสุดท้าย สาเหตุการว่างงาน เป็นต้น

2. คัมรวม

ประชากรที่อาศัยอยู่ในครัวเรือน ส่วนบุคคลและครัวเรือนกลุ่มบุคคลประเภท คนงาน

3. สัปดาห์แห่งการสำรวจ

หมายถึง ระยะเวลา 7 วัน นับจากวัน ก่อนวันสัมภาษณ์ย้อนหลังไป 7 วัน เช่น วันสัมภาษณ์คือ วันที่ 9 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2547 ระหว่าง 7 วันก่อนวันสัมภาษณ์ คือ ระหว่างวันที่ 2 ถึง วันที่ 8 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2547

4. คำอธิบายศัพท์ แนวคิด คำจำกัดความ

สำนักงานสถิติแห่งชาติ ได้ปรับปรุง แนวคิดและคำนิยามที่ใช้ในการสำรวจภาวะ การทำงานของประชากรหลายครั้ง โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพที่แท้จริงทางสังคมและ เศรษฐกิจของประเทศตลอดจนความต้องการ ของผู้ใช้ข้อมูล และสอดคล้องกับมาตรฐานสากล ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO)

กับองค์การสหประชาชาติ (UN) แนวคิดและ คำนิยามที่ใช้ในการสำรวจไตรมาสนี้ ได้เริ่มใช้มา ตั้งแต่รอบที่ 1 พ.ศ. 2526 มีการปรับปรุงบ้างตามลำดับ และตั้งแต่ ไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2544 ได้กำหนดอายุ ขั้นต่ำของประชากรวัยทำงานเป็น 15 ปี

คำนิยามที่สำคัญ ๆ ที่ใช้ในการสำรวจ มีดังนี้

ผู้มีงานทำ

ผู้มีงานทำ หมายถึง บุคคลที่มีอายุ 15 ปี ขึ้นไป และในสัปดาห์แห่งการสำรวจมีลักษณะอย่าง หนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

1. ได้ทำงานตั้งแต่ 1 ชั่วโมงขึ้นไป โดยได้รับค่าจ้าง เงินเดือน ผลกำไร เงินปันผล ค่าตอบแทนที่มีลักษณะอย่างอื่นสำหรับผลงาน ที่ทำเป็นเงินสด หรือสิ่งของ

2. ไม่ได้ทำงาน หรือทำงานน้อยกว่า 1 ชั่วโมง แต่เป็นบุคคลที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ (ซึ่งจะถือว่าเป็น **ผู้ที่ปกติมีงานประจำ**)

2.1 ยังได้รับค่าตอบแทน ค่าจ้าง หรือ ผลประโยชน์อื่นๆ หรือผลกำไรจากงานหรือธุรกิจ ในระหว่างที่ไม่ได้ทำงาน

2.2 ไม่ได้รับค่าตอบแทน ค่าจ้าง หรือ ผลประโยชน์อื่น ๆ หรือผลกำไรจากงานหรือธุรกิจ ในระหว่างที่ไม่ได้ทำงาน แต่ยังมีการหรือธุรกิจที่จะ กลับไปทำ

3. ทำงานอย่างน้อย 1 ชั่วโมง โดยไม่ได้รับ ค่าจ้างในวิสาหกิจหรือไร่นาเกษตรของหัวหน้า ครัวเรือนหรือของสมาชิกในครัวเรือน

ผู้ว่างงาน

ผู้ว่างงาน หมายถึง บุคคลที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป และในสัปดาห์แห่งการสำรวจมีลักษณะ อย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

1. ไม่ได้ทำงานและไม่มีการมีงานประจำ แต่ได้ หางาน สมัครงานหรือรอการบรรจุ ในระหว่าง 30 วันก่อนวันสัมภาษณ์

2. ไม่ได้ทำงานและไม่มีการมีงานประจำ และ ไม่ได้ทำงานทำในระหว่าง 30 วันก่อนวันสัมภาษณ์ แต่พร้อมที่จะทำงานในสัปดาห์แห่งการสำรวจ

กำลังแรงงานปัจจุบัน

กำลังแรงงานปัจจุบัน หมายถึง บุคคลที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ซึ่งในสัปดาห์แห่งการสำรวจมีงานทำหรือว่างงาน ตามคำนิยามที่ได้ระบุข้างต้น

กำลังแรงงานที่รอฤดูกาล

กำลังแรงงานที่รอฤดูกาล หมายถึง บุคคลที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ในสัปดาห์แห่งการสำรวจเป็นผู้ไม่เข้าข่ายคำนิยามของผู้มีงานทำหรือผู้ว่างงาน แต่เป็นผู้รอฤดูกาลที่เหมาะสมเพื่อที่จะทำงาน และเป็นบุคคลที่ตามปกติจะทำงานที่ไม่ได้รับสิ่งตอบแทนในไร่นาเกษตรหรือธุรกิจซึ่งทำกิจกรรมตามฤดูกาล โดยมีหัวหน้าครัวเรือน หรือสมาชิกคนอื่น ๆ ในครัวเรือนเป็นเจ้าของหรือผู้ดำเนินการ

กำลังแรงงานรวม

กำลังแรงงานรวม หมายถึง บุคคลทุกคนที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ในสัปดาห์แห่งการสำรวจเป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงานปัจจุบัน หรือเป็นผู้ถูกจัดจำแนกอยู่ในประเภทกำลังแรงงานที่รอฤดูกาลตามคำนิยามที่ได้ระบุข้างต้น

ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน

ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน หมายถึง บุคคลที่ไม่เข้าข่ายคำนิยามของผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงานในสัปดาห์แห่งการสำรวจ คือ บุคคลซึ่งในสัปดาห์แห่งการสำรวจมีอายุ 15 ปีขึ้นไป แต่ไม่ได้ทำงานและไม่พร้อมที่จะทำงานเนื่องจากเป็นผู้ที่

1. ทำงานบ้าน
2. เรียนหนังสือ
3. ยังเด็กเกินไป หรือชราเกินไป
4. ไม่สามารถทำงานได้ เนื่องจากพิการทางร่างกายหรือจิตใจ หรือเจ็บป่วยเรื้อรัง
5. ไม่สนใจทำงาน
6. ทำงานโดยไม่ได้รับค่าจ้าง ผลกำไรส่วนแบ่ง หรือสิ่งตอบแทนอื่น ๆ ให้แก่บุคคลซึ่งมิได้เป็นสมาชิกในครัวเรือนเดียวกัน

7. ทำงานให้แก่องค์กร หรือสถาบัน การกุศลต่าง ๆ โดยไม่ได้รับค่าจ้างผลกำไรส่วนแบ่งหรือสิ่งตอบแทนอย่างใด

8. ไม่พร้อมที่จะทำงาน เนื่องจากเหตุผลอื่น

งาน

งาน หมายถึง กิจกรรมที่ทำที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

1. กิจกรรมที่ทำแล้วได้รับค่าตอบแทนเป็นเงินหรือสิ่งของ ค่าตอบแทน ที่เป็นเงินอาจจ่ายเป็นรายเดือน รายสัปดาห์ รายวัน หรือรายชิ้น
2. กิจกรรมที่ทำแล้วได้ผลกำไร หรือหวังที่จะได้รับผลกำไร หรือส่วนแบ่งเป็นการตอบแทน
3. กิจกรรมที่ทำให้กับธุรกิจของสมาชิกในครัวเรือน โดยไม่ได้รับค่าจ้างหรือผลกำไรตอบแทนอย่างใดซึ่งสมาชิกในครัวเรือนที่ประกอบธุรกิจนั้นจะมีสถานภาพการทำงาน เป็นประกอบธุรกิจส่วนตัว หรือนายจ้าง

อาชีพ

อาชีพ หมายถึง ประเภทหรือชนิดของงานที่บุคคลนั้นทำอยู่ บุคคลส่วนมากมีอาชีพเดียวสำหรับบุคคลที่ในสัปดาห์แห่งการสำรวจมีอาชีพมากกว่า 1 อาชีพให้นับอาชีพที่มีชั่วโมงทำงานมากที่สุด ถ้าชั่วโมงทำงานแต่ละอาชีพเท่ากันให้นับอาชีพที่มีรายได้มากกว่า ถ้าชั่วโมงทำงานและรายได้ที่ได้รับจากแต่ละอาชีพเท่ากัน ให้นับอาชีพที่ผู้ตอบสัมภาษณ์พอใจมากที่สุด ถ้าผู้ตอบสัมภาษณ์ตอบไม่ได้ให้นับอาชีพที่ได้ทำมานานที่สุด การจัดจำแนกประเภทอาชีพ ตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2554 ปรับใช้ตาม International Standard Classification of Occupation, 2008 (ISCO-08) ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO)

ก่อน พ.ศ. 2553 การจัดประเภทอาชีพจำแนกตามความเหมาะสมกับลักษณะอาชีพของประเทศไทย โดยอ้างอิง International Standard Classification of Occupation, 1988 (ISCO – 88)

อุตสาหกรรม

อุตสาหกรรม หมายถึง ประเภทของกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่ได้ดำเนินการโดยสถานประกอบการที่บุคคลนั้นกำลังทำงานอยู่ หรือประเภทของธุรกิจ ซึ่งบุคคลนั้นได้ดำเนินการอยู่ในสัปดาห์แห่งการสำรวจ ถ้าบุคคลหนึ่งมีอาชีพมากกว่าหนึ่งอย่าง ให้บันทึกอุตสาหกรรมตามอาชีพที่บันทึกไว้ การจัดจำแนกประเภทอุตสาหกรรม ตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2554 ปรับใช้ ตาม Thailand Standard Industrial Classification, (TSIC 2009)

ก่อนพ.ศ. 2553 การจัดประเภทอุตสาหกรรมจำแนกตามความเหมาะสมกับลักษณะอุตสาหกรรมของประเทศไทย โดยอ้างอิง International Standard Industrial Classification of All Economic Activities, (ISIC : 1989)

สถานภาพการทำงาน

สถานภาพการทำงาน หมายถึง สถานะของบุคคลที่ทำงานในสถานที่ทำงานหรือธุรกิจ แบ่งออกเป็น 5 ประเภท คือ

1. **นายจ้าง** หมายถึง ผู้ประกอบธุรกิจของตนเองเพื่อหวังผลกำไร หรือส่วนแบ่ง และได้จ้างบุคคลอื่นมาทำงานในธุรกิจในฐานะลูกจ้าง

2. **ประกอบธุรกิจส่วนตัวโดยไม่มีลูกจ้าง** หมายถึง ผู้ประกอบธุรกิจของตนเองโดยลำพัง ผู้เดียวหรืออาจมีบุคคลอื่นมาร่วมกิจการด้วย เพื่อหวังผลกำไร หรือส่วนแบ่งและไม่ได้จ้างลูกจ้างแต่อาจมีสมาชิกในครัวเรือนหรือผู้ฝึกงานมาช่วยทำงานโดยไม่ได้รับค่าจ้าง หรือค่าตอบแทนอย่างอื่นสำหรับงานที่ทำ

3. **ช่วยธุรกิจในครัวเรือนโดยไม่ได้รับค่าจ้าง** หมายถึง ผู้ที่ช่วยทำงานโดยไม่ได้รับค่าจ้างในไร่นาเกษตร หรือในธุรกิจของสมาชิกในครัวเรือน

4. **ลูกจ้าง** หมายถึง ผู้ที่ทำงานโดยได้รับค่าจ้างเป็นรายเดือน รายสัปดาห์ รายวัน รายชิ้น หรือเหมาจ่าย ค่าตอบแทนที่ได้รับจากการทำงานอาจจะเป็นเงิน หรือสิ่งของ

ลูกจ้างแบ่งออกเป็น 3 ประเภท

4.1 **ลูกจ้างรัฐบาล** หมายถึงข้าราชการ พนักงานเทศบาล พนักงานองค์การบริหารส่วนจังหวัด ตลอดจนลูกจ้างประจำ และชั่วคราวของรัฐบาล

4.2 **ลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ** หมายถึงผู้ที่ทำงานให้กับหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ

4.3 **ลูกจ้างเอกชน** หมายถึงผู้ที่ทำงานให้กับเอกชน หรือธุรกิจของเอกชน รวมทั้งผู้ที่รับจ้างทำงานบ้าน

5. **การรวมกลุ่ม** หมายถึง กลุ่มคนที่มาร่วมกันทำงานโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพึ่งตนเอง และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สมาชิกแต่ละคนมีความเท่าเทียมกันในการกำหนดการทำงานทุกขั้นตอนไม่ว่าเป็นการลงทุน การขาย งานอื่นๆ ของกิจการที่ทำ ตลอดจนการแบ่งรายได้ให้แก่สมาชิกตามที่ตกลงกัน (การรวมกลุ่มดังกล่าวอาจจดทะเบียนจัดตั้งในรูปของสหกรณ์หรือไม่ก็ได้)

การจัดจำแนกประเภทสถานภาพการทำงาน ตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2544 ใช้ตาม International Classification of Status in Employment, 1993 (ICSE – 93) ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) มีสถานภาพการทำงานเพิ่มขึ้นอีก 1 กลุ่ม คือ การรวมกลุ่ม (Member of Producers' Cooperative)

ชั่วโมงทำงาน

ชั่วโมงทำงาน หมายถึง จำนวนชั่วโมงทำงานจริงทั้งหมด ในสัปดาห์แห่งการสำรวจสำหรับบุคคลที่มีอาชีพมากกว่าหนึ่งอาชีพ ชั่วโมงทำงาน หมายถึง ยอดรวมของชั่วโมงทำงาน ทุกอาชีพ สำหรับผู้ที่มีงานประจำซึ่งไม่ได้ทำงานในสัปดาห์แห่งการสำรวจให้บันทึกจำนวนชั่วโมงเป็น 0 ชั่วโมง

การสำรวจก่อนปี พ.ศ. 2544 ผู้ที่มีงานประจำซึ่งไม่ได้ทำงานในสัปดาห์แห่งการสำรวจให้นับจำนวนชั่วโมงทำงานปกติต่อสัปดาห์เป็นชั่วโมงทำงาน

รายได้ของลูกจ้าง

รายได้ของลูกจ้าง หมายถึง รายได้ของ ผู้ที่มีสถานภาพการทำงานเป็น ลูกจ้าง ที่ได้รับมา จากการทำงานของอาชีพที่ทำในสัปดาห์แห่ง การสำรวจ ซึ่งประกอบด้วยค่าจ้างและผลประโยชน์ ตอบแทนอื่นๆ สำหรับลูกจ้าง

ระยะเวลาของการหางานทำ

ระยะเวลาของการหางานทำ หมายถึง ระยะเวลาที่ผู้ว่างงานได้ออกหางานทำให้นับตั้งแต่ว่า วันที่เริ่มหางานทำจนถึงวันสุดท้ายก่อน วันสัมภาษณ์

คาบการแรงงาน

คาบการแรงงาน หมายถึง ระยะเวลา ที่พนักงานออกไปสัมภาษณ์บุคคลในครัวเรือน ตัวอย่าง ซึ่งโดยปกติเป็นวันที่ 1 - 12 ของทุกเดือน

ประเภทของครัวเรือนที่อยู่ในขอบข่าย การสำรวจ

ครัวเรือนที่อยู่ในขอบข่ายการสำรวจ แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. ครัวเรือนส่วนบุคคล ประกอบด้วย ครัวเรือนหนึ่งคน คือ บุคคลเดียวซึ่งหุงหาอาหาร และจัดหาสิ่งอุปโภคบริโภคที่จำเป็นแก่การครองชีพ โดยไม่เกี่ยวกับผู้ใดซึ่งอาจพำนักอยู่ในเคหสถาน เดียวกัน หรือครัวเรือนที่มีบุคคลตั้งแต่สองคน ขึ้นไปร่วมกันจัดหา และใช้สิ่งอุปโภคบริโภคที่ จำเป็นแก่การครองชีพร่วมกัน ครัวเรือน ส่วนบุคคลอาจอาศัยอยู่ในเคหะที่เป็นเรือนไม้ ตึกแถว ห้องแถว ห้องชุด เรือแพ เป็นต้น

2. ครัวเรือนกลุ่มบุคคล

2.1 ประเภทคนงาน ได้แก่ ครัวเรือน ซึ่งประกอบด้วย บุคคลหลายคนอยู่กินร่วมกันในที่ อยู่แห่งหนึ่ง เช่น ที่พักคนงาน เป็นต้น

2.2 ประเภทสถาบัน ซึ่งหมายถึง บุคคลหลายคนอยู่ร่วมกันในสถานที่อยู่แห่งหนึ่ง เช่น สถานที่พักกักกัน วัด กรมทหาร โดยไม่แยกที่อยู่ เป็นสัดส่วนเฉพาะคนหรือเฉพาะครัวเรือน

นักเรียนที่อยู่ประจำที่โรงเรียนหรือในหอพัก นักเรียน เป็นต้น **ไม่อยู่ในคัมภีร์ของการสำรวจนี้**

ระดับการศึกษาที่สำเร็จ

ได้จำแนกการศึกษาตามระดับการศึกษาที่ สำเร็จดังนี้

1. ไม่มีการศึกษา หมายถึง บุคคล ที่ไม่เคยเข้าศึกษาในโรงเรียน หรือไม่เคยได้รับการ ศึกษา

2. ต่ำกว่าประถมศึกษา หมายถึง บุคคลที่ สำเร็จการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมปีที่ 6 หรือ ชั้นประถมปีที่ 7 หรือชั้น ม.3 เดิม

3. สำเร็จประถมศึกษา หมายถึง บุคคลที่ สำเร็จการศึกษาตั้งแต่ชั้นประถมปีที่ 6 หรือ ชั้น ประถมปีที่ 7 หรือชั้น ม.3 เดิมขึ้นไป แต่ไม่สำเร็จ ระดับการศึกษาที่สูงกว่า

4. สำเร็จมัธยมศึกษาตอนต้น หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาตั้งแต่ชั้น ม.3 ม.ศ.3 หรือ ม.6 เดิมขึ้นไป แต่ไม่สำเร็จระดับการศึกษาที่สูงกว่า

5. สำเร็จมัธยมศึกษาตอนปลาย

5.1 สายสามัญ หมายถึง บุคคล ที่สำเร็จการศึกษาประเภทสามัญศึกษาตั้งแต่ชั้น ม.6 ม.ศ.5 หรือ ม.8 เดิมขึ้นไป แต่ไม่สำเร็จระดับ การศึกษาที่สูงกว่า

5.2 อาชีวศึกษา หมายถึง บุคคล ที่สำเร็จการศึกษาประเภทอาชีวศึกษาหรือวิชาชีพ ที่เรียนต่อจากระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือ เทียบเท่า โดยมีหลักสูตรไม่เกิน 3 ปี และไม่สำเร็จ ระดับการศึกษาที่สูงกว่า

5.3 วิชาการศึกษา หมายถึง บุคคล ที่สำเร็จการศึกษาประเภทวิชาการศึกษา (การ ฝึกหัดครู) ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือ เทียบเท่าขึ้นไปแต่ไม่สำเร็จระดับการศึกษาที่สูงกว่า

6. อุดมศึกษา

6.1 สายวิชาการ หมายถึง บุคคล ที่สำเร็จการศึกษาประเภทสามัญศึกษาหรือ สายวิชาการ โดยได้รับวุฒิปัตถะระดับอนุปริญญา ปริญญาตรี โท เอก

6.2 สายวิชาชีพ หมายถึง บุคคล ที่สำเร็จการศึกษาประเภทอาชีวศึกษา หรือ

สายวิชาชีพที่ได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
หรือเทียบเท่าอนุปริญญา ปริญญาตรี

6.3 สายวิชาการศึกษา หมายถึง
บุคคลที่สำเร็จการศึกษาประเภทวิชาการศึกษา
และได้รับประกาศนียบัตรระดับอนุปริญญาและ
ปริญญาตรี

7. อาชีวศึกษาระยะสั้น หมายถึง บุคคล
ที่สำเร็จการศึกษาหรือการฝึกอบรมประเภท
อาชีวศึกษาที่มีหลักสูตรไม่เกิน 1 ปี และได้รับ
ประกาศนียบัตรหรือใบรับรองเมื่อสำเร็จการศึกษา
พื้นความรู้ของผู้เข้าเรียนได้กำหนดให้แตกต่างตาม
วิชาเฉพาะแต่ละอย่างที่เรียน แต่อย่างต่ำต้อง
จบประณปีที 4 หรือเทียบเท่า

8. อื่น ๆ หมายถึง บุคคลที่สำเร็จ
การศึกษาที่ไม่สามารถเทียบชั้นได้

บทที่ 2

สรุปผลการสำรวจ

1. ลักษณะของกำลังแรงงาน

จากผลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร ไตรมาสที่ 1 (มกราคม – มีนาคม) พ.ศ. 2569 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่ามีจำนวนประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป 799,099 คน เป็นผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงานรวมประมาณ 543,126 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 68.0 ส่วนผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงานมีประมาณ 255,973 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 32.0

สำหรับกลุ่มผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน 543,126 คน ประกอบด้วย

1. ผู้มีงานทำ จำนวน 536,516 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 98.8 ของผู้อยู่ในกำลังแรงงาน
2. ผู้ว่างงาน จำนวน 6,610 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 1.2 ของผู้อยู่ในกำลังแรงงาน (ตาราง ก)

ตาราง ก จำนวนและร้อยละของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามสถานภาพแรงงานและเพศ

สถานภาพแรงงาน	รวม		ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ยอดรวม	799,099	100.0	388,208	100.0	410,891	100.0
1. ผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน	543,126	68.0	292,047	75.2	251,079	61.1
1.1 กำลังแรงงานปัจจุบัน	543,126	68.0	292,047	75.2	251,079	61.1
1.1.1 ผู้มีงานทำ	536,516	67.2	287,226	74.0	249,290	60.7
1.1.2 ผู้ว่างงาน	6,610	0.8	4,821	1.2	1,789	0.4
1.2 ผู้ที่รอฤดูกาล	0 ^w	0 ^w	0 ^w	0 ^w	0 ^w	0 ^w
2. ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	255,973	32.0	96,161	24.8	159,812	38.9
2.1 ทำงานบ้าน	39,171	4.9	2,422	0.6	36,749	8.9
2.2 เรียนหนังสือ	52,687	6.6	25,794	6.7	26,893	6.6
2.3 เด็ก ขรา ป่วย พิการ	96,001	12.0	37,552	9.7	58,449	14.2
2.4 ดูแลเด็ก ผู้สูงอายุ ผู้ป่วยผู้พิการ	10,775	1.3	1,231	0.3	9,545	2.3
2.5 อื่นๆ	57,338	7.2	29,162	7.5	28,176	6.9
อัตราการว่างงาน		1.2		1.7		0.7

หมายเหตุ ในตารางสถิติ ผลรวมของแต่ละจำนวนอาจไม่เท่ากับยอดรวม เนื่องจากแต่ละจำนวนได้มีการปัดเศษเป็นจำนวนเต็ม โดยอิสระจากกัน

$$\text{อัตราการว่างงาน} = \frac{\text{ผู้ว่างงาน} \times 100}{\text{ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน}}$$

0^w ข้อมูลจากการสำรวจตัวอย่างมีค่าเป็น 0

2. ผู้มีงานทำ

2.1 อาชีพ

จากผลการสำรวจ พบว่า ประชากรผู้มีงานทำส่วนใหญ่ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาทำงานเป็นผู้ปฏิบัติการโรงงานและเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบมากที่สุด คือ จำนวน 128,781 คน หรือร้อยละ 24.0 รองลงมา คือ พนักงานบริการและพนักงานในร้านค้า และตลาด จำนวน 121,258 คน หรือร้อยละ 22.6 ผู้ปฏิบัติงานด้านความสามารถทางฝีมือ และธุรกิจการค้าที่เกี่ยวข้อง จำนวน 70,337 คน หรือร้อยละ 13.1 อาชีพชั้นพื้นฐานต่างๆ ในด้านการขาย และการให้บริการ จำนวน 66,152 คน หรือร้อยละ 12.3

ผู้ประกอบวิชาชีพด้านเทคนิคสาขาต่างๆ และอาชีพที่เกี่ยวข้อง จำนวน 44,883 คน หรือร้อยละ 8.4 ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่าง ๆ 29,218 คน หรือร้อยละ 5.4 เสมียน จำนวน 29,004 คน หรือร้อยละ 5.4 ผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้จัดการ 28,386 คน หรือร้อยละ 5.3 และผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตร และการประมง 18,498 คน หรือร้อยละ 3.5 (ตาราง ข)

ตาราง ข จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามอาชีพและเพศ

อาชีพ	รวม		ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ยอดรวม	536,516	100.0	287,226	100.0	249,290	100.0
1. ผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้จัดการ	28,386	5.3	17,771	6.2	10,615	4.3
2. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่างๆ	29,218	5.4	15,684	5.4	13,534	5.4
3. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านเทคนิคสาขาต่างๆ และอาชีพที่เกี่ยวข้อง	44,883	8.4	22,942	8.0	21,942	8.8
4. เสมียน	29,004	5.4	12,540	4.4	16,463	6.6
5. พนักงานบริการและพนักงานในร้านค้า และตลาด	121,258	22.6	49,418	17.2	71,840	28.8
6. ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตร และการประมง	18,498	3.5	14,147	4.9	4,351	1.7
7. ผู้ปฏิบัติงานด้านความสามารถทางฝีมือ และธุรกิจการค้าที่เกี่ยวข้อง	70,337	13.1	50,813	17.7	19,524	7.8
8. ผู้ปฏิบัติการโรงงานและเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ	128,781	24.0	73,797	25.7	54,984	22.1
9. อาชีพชั้นพื้นฐานต่างๆ ในด้านการขาย และการให้บริการ	66,152	12.3	30,114	10.5	36,038	14.5
10. คนงานซึ่งมิได้จำแนกไว้ในหมวดอื่น	0 ^w	0 ^w	0 ^w	0 ^w	0 ^w	0 ^w

หมายเหตุ ในตารางสถิติ ผลรวมของแต่ละจำนวนอาจไม่เท่ากับยอดรวม เนื่องจากแต่ละจำนวนได้มีการปัดเศษเป็นจำนวนเต็ม โดยอิสระจากกัน

0^w ข้อมูลจากการสำรวจตัวอย่างมีค่าเป็น 0

2.2 อุตสาหกรรม

เมื่อพิจารณาถึงประเภทอุตสาหกรรมหรือลักษณะของการประกอบกิจกรรมเชิงเศรษฐกิจของผู้มีงานทำ พบว่า ผู้มีงานทำในสาขาการผลิตมีจำนวน 215,021 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 40.1 ของผู้มีงานทำ โดยสัดส่วนของชายสูงกว่าหญิง คิดเป็นร้อยละ 42.3 และ 38.2 รองลงมาคือผู้ทำงานสาขาการขนส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์จำนวน 65,900 คน คิดเป็นร้อยละ 12.3 โดยสัดส่วนของหญิงสูงกว่าชาย คิดเป็นร้อยละ 12.8 และ 11.8 ผู้ทำงานสาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหารจำนวน 55,471 คน คิดเป็นร้อยละ 10.3 โดยสัดส่วนของหญิงสูงกว่าชาย คิดเป็นร้อยละ 14.1 และ 7.1 ผู้ทำงานสาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้าจำนวน 34,400 คน

คิดเป็นร้อยละ 6.4 โดยสัดส่วนของชายสูงกว่าหญิง คิดเป็นร้อยละ 9.9 และ 2.4 ผู้ทำงานสาขาการก่อสร้าง 29,525 คน คิดเป็นร้อยละ 5.5 โดยสัดส่วนชายสูงกว่าหญิง ร้อยละ 8.0 และ 2.6 กิจกรรมด้านบริการอื่น ๆ จำนวน 28,906 คน คิดเป็นร้อยละ 5.4 โดยสัดส่วนของชายมากกว่าหญิง คิดเป็นร้อยละ 5.5 และ 5.2 การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ จำนวน 27,707 คน คิดเป็นร้อยละ 5.1 โดยสัดส่วนของชายสูงกว่าหญิง ร้อยละ 5.4 และ 4.9 เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง จำนวน 21,095 คน คิดเป็นร้อยละ 3.9 โดยสัดส่วนชายสูงกว่าหญิง คิดเป็นร้อยละ 5.2 และ 2.5 ซึ่งส่วนที่เหลือกระจายอยู่ในอุตสาหกรรมประเภทอื่นๆ ซึ่งมีไม่มากนักคิดเป็นร้อยละ 10.9

ตาราง ค จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามอุตสาหกรรมและเพศ

อุตสาหกรรม	รวม		ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ยอดรวม	536,516	100.0	287,226	100.0	249,290	100.0
1. เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	21,095	3.9	14,966	5.2	6,130	2.5
2. การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	0 ^w	0 ^w	0 ^w	0 ^w	0 ^w	0 ^w
3. การผลิต	215,021	40.1	109,655	38.2	105,366	42.3
4. ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ	981	0.2	981	0.3	0 ^w	0 ^w
5. การจัดหน้า การจัดการ และการบำบัดน้ำเสีย ของเสีย และสิ่งปฏิกูล	1,961	0.4	1,350	0.5	611	0.2
6. การก่อสร้าง	29,525	5.5	23,023	8.0	6,502	2.6
7. การขนส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์	65,900	12.3	33,995	11.8	31,905	12.8
8. การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	34,400	6.4	28,506	9.9	5,894	2.4
9. ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	55,471	10.3	20,282	7.1	35,189	14.1
10. ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	1,067	0.2	1,067	0.4	0 ^w	0 ^w
11. กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	5,502	1.0	2,542	0.9	2,960	1.2
12. กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	5,773	1.1	2,968	1.0	2,805	1.1
13. กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	2,536	0.5	1,703	0.6	833	0.3
14. กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	9,329	1.7	3,674	1.3	5,655	2.3
15. การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ	27,707	5.1	15,475	5.4	12,232	4.9
16. การศึกษา	13,245	2.5	5,097	1.8	8,148	3.3
17. กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	12,265	2.3	3,218	1.1	9,047	3.6
18. ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	4,414	0.8	2,609	0.9	1,805	0.7
19. กิจกรรมบริการด้านอื่นๆ	28,906	5.4	15,847	5.5	13,059	5.2
20. กิจกรรมการจ้างงานในครัวเรือนส่วนบุคคล กิจกรรมการผลิตสินค้าและบริการที่ทำขึ้นเองเพื่อใช้ในครัวเรือน	1,419	0.3	268	0.1	1,150	0.5
21. กิจกรรมขององค์กรระหว่างประเทศและภาคีสมาชิก	0 ^w	0 ^w	0 ^w	0 ^w	0 ^w	0 ^w
22. ไม่ทราบ	0 ^w	0 ^w	0 ^w	0 ^w	0 ^w	0 ^w

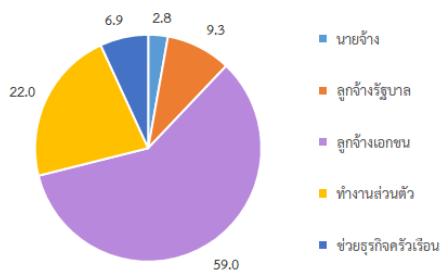
หมายเหตุ ในตารางสถิติ ผลรวมของแต่ละจำนวนอาจไม่เท่ากับยอดรวม เนื่องจากแต่ละจำนวนได้มีการปัดเศษเป็นจำนวนเต็ม โดยอิสระจากกัน

0^w ข้อมูลจากการสำรวจตัวอย่างมีค่าเป็น 0

2.3 สถานภาพการทำงาน

เมื่อพิจารณาถึงสถานภาพการทำงานในจำนวนผู้มีงานทำทั้งสิ้นประมาณ 536,516 คน พบว่า ส่วนใหญ่ทำงานเป็นลูกจ้างเอกชน ซึ่งมีจำนวน 316,682 คน หรือร้อยละ 59.0 รองลงมา คือ ผู้ที่ทำงานส่วนตัวมีจำนวน 118,005 คน หรือร้อยละ 22.0 ผู้ที่ทำงานเป็นลูกจ้างรัฐบาล มีจำนวน 49,885 คน คิดเป็นร้อยละ 9.3 ผู้ที่ทำงานช่วยธุรกิจครัวเรือน มีจำนวน 36,812 คน คิดเป็นร้อยละ 6.9 ผู้ที่มีสถานภาพเป็นนายจ้าง มีจำนวน 15,133 คน คิดเป็นร้อยละ 2.8 (ตาราง ง และแผนภูมิ 1)

แผนภูมิ 1 ร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามสถานภาพการทำงาน

ตาราง ง จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามสถานภาพการทำงาน และเพศ

สถานภาพการทำงาน	รวม	ชาย	หญิง
ยอดรวม	536,516	287,226	249,290
1. นายจ้าง	15,133	11,681	3,453
2. ลูกจ้างรัฐบาล	49,885	27,723	22,162
3. ลูกจ้างเอกชน	316,682	167,320	149,631
4. ทำงานส่วนตัว	118,005	67,339	50,665
5. ช่วยธุรกิจครัวเรือน	36,812	13,163	23,649
6. การรวมกลุ่ม	0 ^w	0 ^w	0 ^w

0^w ข้อมูลจากการสำรวจตัวอย่างมีค่าเป็น 0

2.4 ชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์

ผู้มีงานทำ (รวมทั้งผู้ที่มีการทำงานแต่ไม่ได้ทำงานในสัปดาห์แห่งการสำรวจ คือ จำนวนชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์เป็น 0 ชั่วโมง) มีจำนวนประมาณ 536,516 คน จากแผนภูมิ 2 แสดงให้เห็นว่าผู้มีงานทำส่วนใหญ่ร้อยละ 49.6 ทำงานระหว่าง 40-49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และผู้มีงานทำตั้งแต่ 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์มีประมาณร้อยละ 16.4 หรือกล่าวได้ว่าผู้มีงานทำประมาณร้อยละ 66.0 ทำงานตั้งแต่ 40 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ (ตาราง จ และแผนภูมิ 2)

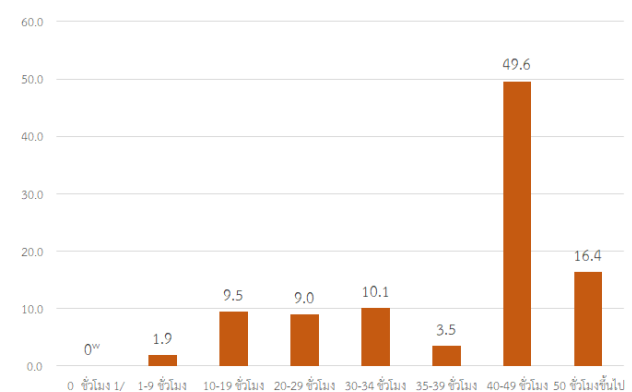
ตาราง จ จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์ และเพศ

ชั่วโมงการทำงาน	รวม	ชาย	หญิง
ยอดรวม	536,516	287,226	249,290
1. 0 ชั่วโมง ^{1/}	201	0 ^w	201
2. 1-9 ชั่วโมง	10,407	6,759	3,648
3. 10-19 ชั่วโมง	50,708	29,236	21,471
4. 20-29 ชั่วโมง	48,460	24,572	23,888
5. 30-34 ชั่วโมง	54,285	32,529	21,757
6. 35-39 ชั่วโมง	18,588	8,960	9,628
7. 40-49 ชั่วโมง	265,964	142,176	123,788
8. 50 ชั่วโมงขึ้นไป	87,903	42,994	44,909

^{1/} ผู้ที่มีงานประจำซึ่งไม่ได้ทำงานในสัปดาห์แห่งการสำรวจ

0^w ข้อมูลจากการสำรวจตัวอย่างมีค่าเป็น 0

แผนภูมิ 2 ร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์

2.5 การศึกษา

เมื่อพิจารณาระดับการศึกษาที่สำเร็จของผู้มีงานทำจำนวนประมาณ 536,516 คน พบว่า ผู้มีงานทำส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษา ร้อยละ 30.1 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 26.3

ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 19.2 ประถมศึกษา ร้อยละ 11.5 ไม่มีการศึกษา และต่ำกว่าประถมศึกษา ร้อยละ 10.2 การศึกษาอื่น ๆ ร้อยละ 2.7 (ตาราง ฉ)

ตาราง ฉ จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จและเพศ

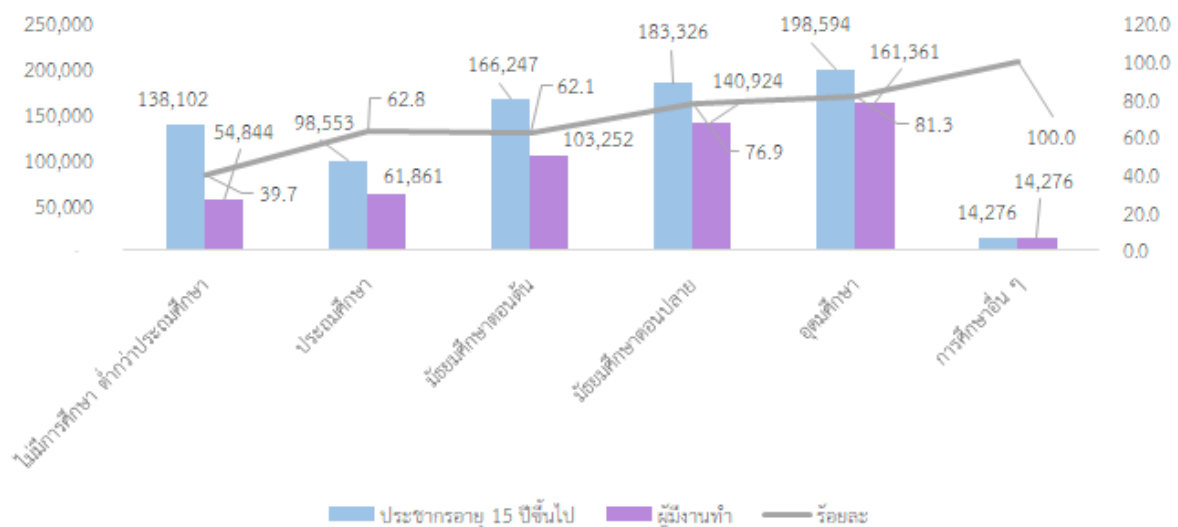
ระดับการศึกษาที่สำเร็จ	รวม		ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ยอดรวม	536,516	100.0	287,226	100.0	249,290	100.0
1. ไม่มีการศึกษา และต่ำกว่าประถมศึกษา	54,844	10.2	26,129	9.1	28,715	11.5
2. ประถมศึกษา	61,861	11.5	40,413	14.1	21,448	8.6
3. มัธยมศึกษาตอนต้น	103,252	19.2	50,487	17.6	52,765	21.2
4. มัธยมศึกษาตอนปลาย	140,924	26.3	75,373	26.2	65,550	26.3
5. อุดมศึกษา	161,361	30.1	85,158	29.6	76,203	30.6
6. การศึกษาอื่น ๆ	14,276	2.7	9,666	3.4	4,610	1.8
7. ไม่ทราบ	0 ^w	0 ^w	0 ^w	0 ^w	0 ^w	0 ^w

หมายเหตุ: ในตารางสถิติ ผลรวมของแต่ละจำนวนอาจไม่เท่ากับยอดรวม เนื่องจากแต่ละจำนวนได้มีการปัดเศษเป็นจำนวนเต็ม โดยอิสระจากกัน

0^w ข้อมูลจากการสำรวจตัวอย่างมีค่าเป็น 0

เมื่อพิจารณาร้อยละของผู้มีงานทำในแต่ละระดับการศึกษาต่อประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป ในแต่ละระดับการศึกษา พบว่า ผู้ที่จบการศึกษาระดับการศึกษาอื่น ๆ มีงานทำร้อยละ 100.0 รองลงมาคือ ระดับอุดมศึกษา มีงานทำร้อยละ 81.3 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีงานทำร้อยละ 76.9 ระดับประถมศึกษา มีงานทำร้อยละ 62.8 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีงานทำร้อยละ 62.1 และไม่มีการศึกษาและต่ำกว่าประถมศึกษา มีงานทำ ร้อยละ 39.7 (แผนภูมิ 3)

แผนภูมิ 3 จำนวนประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป และผู้มีงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จ

3. การว่างงาน

จากการสำรวจ พบว่า ประชากรของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีผู้ว่างงานประมาณ 6,610 คน เป็นชายจำนวน 4,821 คน คิดเป็นร้อยละ 72.9 และเป็นหญิงจำนวน 1,789 คน คิดเป็นร้อยละ 27.1 ของผู้ว่างงานตามลำดับ สำหรับอัตราการว่างงานของประชากร หมายถึง สัดส่วนของผู้ว่างงานต่อจำนวนประชากรที่อยู่ในกำลังแรงงานรวม พบว่า จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีอัตราการว่างงานประมาณ ร้อยละ 1.2 โดยสัดส่วนของชายมากกว่าหญิง คิดเป็นร้อยละ 1.7 และ 0.7 (ตาราง ข)

ตาราง ข จำนวนและอัตราการว่างงาน จำแนกตามเพศ

	ประชากร อายุ 15 ปี ขึ้นไป	ผู้อยู่ใน กำลัง แรงงาน	ผู้ว่างงาน	
			จำนวน	อัตรา
ยอดรวม	799,099	543,126	6,610	1.2
ชาย	388,208	292,047	4,821	1.7
หญิง	410,891	251,079	1,789	0.7
$\text{อัตราการว่างงาน} = \frac{\text{ผู้ว่างงาน} \times 100}{\text{ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน}}$				

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
ระเบียบวิธี

ภาคผนวก ก

ระเบียบวิธี

1. วิธีการสำรวจ

การสำรวจนี้ประชากรเป้าหมาย ได้แก่ ครั้วเรือนส่วนบุคคลและครั้วเรือนกลุ่มบุคคลประเภทครั้วเรือนคนงานที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาลทุกจังหวัดทั่วประเทศ ยกเว้น ครั้วเรือนชาวต่างชาติที่ทำงานในสถานทูตหรือองค์การระหว่างประเทศที่มีเอกสิทธิ์ทางการทูต

การสำรวจแต่ละเดือน สำนักงานสถิติแห่งชาติได้ดำเนินการสำรวจในทุกจังหวัดทั่วประเทศ แผนการเลือกตัวอย่างที่ใช้เป็นแบบ Stratified Two-stage Sampling โดยหน่วยตัวอย่างขั้นที่หนึ่ง คือ เขตแขวนนับ (Enumeration Area : EA) จำนวน 1,990 EA ตัวอย่าง จากทั้งสิ้นจำนวน 127,460 EA และหน่วยตัวอย่างขั้นที่สอง คือ ครั้วเรือนส่วนบุคคลและสมาชิกในทุกครั้วเรือนกลุ่มบุคคลประเภทครั้วเรือนคนงาน จำนวน 27,960 ครั้วเรือนตัวอย่าง หรือคิดเป็นจำนวนประชาชนตัวอย่างประมาณ 95,000 คน ซึ่งขนาดตัวอย่างในแต่ละเดือนสามารถนำเสนอผลการสำรวจในระดับภาค (กรุงเทพมหานคร และ 4 ภาค) โดยจำแนกตามเขตการปกครอง คือ ในเขตเทศบาล และนอกเขตเทศบาล แต่ไม่เพียงพอสำหรับนำเสนอผลการสำรวจในระดับจังหวัดหรือพื้นที่ย่อยกว่านี้ สำหรับการนำเสนอผลการสำรวจในระดับจังหวัดได้ใช้ข้อมูลของการสำรวจ จำนวน 3 เดือน เพื่อให้ได้ขนาดตัวอย่างเพียงพอ เช่น กรณีสรุปรายงานผลการสำรวจระดับจังหวัดในไตรมาสที่ 1 ของปี พ.ศ. 2562 ก็ได้้นำข้อมูลของเดือนมกราคม กุมภาพันธ์ และมีนาคม 2562 มารวมกัน เป็นต้น

สำหรับขนาดตัวอย่างของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ใช้หน่วยตัวอย่างขั้นที่หนึ่ง จำนวน 66 EA ตัวอย่างหน่วยตัวอย่างขั้นที่สอง จำนวน 2,112 ครั้วเรือนตัวอย่าง

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลใช้วิธีการสัมภาษณ์หัวหน้าครั้วเรือนหรือสมาชิกในครั้วเรือนตัวอย่างโดยเจ้าหน้าที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ/สำนักงานสถิติจังหวัด โดยผู้ทำการสัมภาษณ์ทุกคนจะมีคู่มือการปฏิบัติงานเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับใช้ในการปฏิบัติงาน ทั้งนี้เพื่อให้ทุกคนปฏิบัติงานไปในทางเดียวกัน

ส่วนการประมวลผลข้อมูลนั้นดำเนินการในส่วนกลางตามหลักวิชาการสถิติ โดยนำข้อมูลที่ได้จากตัวอย่างมาประมาณค่า โดยมีการถ่วงน้ำหนัก (Weighty) ซึ่งค่าถ่วงน้ำหนักคำนวณได้จากสูตรการประมาณค่าที่สอดคล้องกับวิธีการเลือกตัวอย่าง เพื่อให้ได้ค่าประมาณประชากรใกล้เคียงกับค่าที่แท้จริง

2. คาบการเก็บรวบรวมข้อมูล

การสำรวจได้ดำเนินการพร้อมกันทั่วประเทศ ในระหว่างวันที่ 1 – 12 ของเดือน มกราคม – มีนาคม พ.ศ. 2569

3. การปิดตัวเลข

ข้อมูลในตารางสถิติที่นำเสนอในรายงานฉบับนี้ เป็นค่าประมาณที่ได้จากการถ่วงน้ำหนักซึ่งผลรวมจากยอดย่อยในแต่ละรายการอาจไม่เท่ากับยอดรวม ทั้งนี้เนื่องจากการปัดเศษทศนิยมโดยอิสระจากกัน

ภาคผนวก ข
ตารางสถิติ

ตารางสถิติ

หน้า

ตารางที่ 1	จำนวนและร้อยละของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามสถานภาพแรงงานและเพศ	18
ตารางที่ 2	จำนวนและร้อยละของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จและเพศ	19
ตารางที่ 3	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามอาชีพและเพศ	20
ตารางที่ 4	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามอุตสาหกรรมและเพศ	21
ตารางที่ 5	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามสถานภาพการทำงานและเพศ	22
ตารางที่ 6	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์และเพศ	23
ตารางที่ 7	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จและเพศ	24

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามสถานภาพแรงงานและเพศ

สถานภาพแรงงาน	รวม	ชาย	หญิง
		จำนวน	
ยอดรวม	799,099	388,208	410,891
1. ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน	543,126	292,047	251,079
1.1 กำลังแรงงานปัจจุบัน	543,126	292,047	251,079
1.1.1 ผู้มีงานทำ	536,516	287,226	249,290
1.1.2 ผู้ว่างงาน	6,610	4,821	1,789
1.2 ผู้ที่รอฤดูกาล	0 ^w	0 ^w	0 ^w
2. ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	255,973	96,161	159,812
2.1 ทำงานบ้าน	39,171	2,422	36,749
2.2 เรียนหนังสือ	52,687	25,794	26,893
2.3 เด็ก/ชรา/ป่วย/พิการจนไม่สามารถทำงานได้	96,001	37,552	58,449
2.4 ดูแลเด็ก/ผู้สูงอายุ/ผู้ป่วย/ผู้พิการ	10,775	1,231	9,545
2.5 อื่นๆ	57,338	29,162	28,176
		ร้อยละ	
ยอดรวม	100.0	100.0	100.0
1. ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน	68.0	75.2	61.1
1.1 กำลังแรงงานปัจจุบัน	68.0	75.2	61.1
1.1.1 ผู้มีงานทำ	67.2	74.0	60.7
1.1.2 ผู้ว่างงาน	0.8	1.2	0.4
1.2 ผู้ที่รอฤดูกาล	0 ^w	0 ^w	0 ^w
2. ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	32.0	24.8	38.9
2.1 ทำงานบ้าน	4.9	0.6	8.9
2.2 เรียนหนังสือ	6.6	6.7	6.6
2.3 เด็ก/ชรา/ป่วย/พิการจนไม่สามารถทำงานได้	12.0	9.7	14.2
2.4 ดูแลเด็ก/ผู้สูงอายุ/ผู้ป่วย/ผู้พิการ	1.3	0.3	2.3
2.5 อื่นๆ	7.2	7.5	6.9

หมายเหตุ ในตารางสถิติ ผลรวมของแต่ละจำนวนอาจไม่เท่ากับยอดรวม เนื่องจากแต่ละจำนวนได้มีการปัดเศษเป็นจำนวนเต็ม โดยอิสระจากกัน

0^w ข้อมูลจากการสำรวจตัวอย่างมีค่าเป็น 0

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จและเพศ

ระดับการศึกษาที่สำเร็จ	รวม	ชาย	หญิง
		จำนวน	
ยอดรวม	799,099	388,208	410,891
1. ไม่มีการศึกษา และต่ำกว่าประถมศึกษา	138,102	46,712	91,391
2. ประถมศึกษา	98,553	54,715	43,838
3. มัธยมศึกษาตอนต้น	166,247	83,146	83,102
4. มัธยมศึกษาตอนปลาย	183,326	94,263	89,063
5. อุดมศึกษา	198,594	99,706	98,888
6. การศึกษาอื่น ๆ	14,276	9,666	4,610
7. ไม่ทราบ	0 ^w	0 ^w	0 ^w
ยอดรวม	100.0	100.0	100.0
1. ไม่มีการศึกษา และต่ำกว่าประถมศึกษา	17.3	12.0	22.2
2. ประถมศึกษา	12.3	14.1	10.7
3. มัธยมศึกษาตอนต้น	20.8	21.4	20.2
4. มัธยมศึกษาตอนปลาย	22.9	24.3	21.7
5. อุดมศึกษา	24.9	25.7	24.1
6. การศึกษาอื่น ๆ	1.8	2.5	1.1
7. ไม่ทราบ	0 ^w	0 ^w	0 ^w

หมายเหตุ ในตารางสถิติ ผลรวมของแต่ละจำนวนอาจไม่เท่ากับยอดรวม เนื่องจากแต่ละจำนวนได้มีการปัดเศษเป็นจำนวนเต็ม โดยอิสระจากกัน

0^w ข้อมูลจากการสำรวจตัวอย่างมีค่าเป็น 0

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามอาชีพและเพศ

อาชีพ	รวม	ชาย	หญิง
จำนวน			
ยอดรวม	536,516	287,226	249,290
1. ผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้จัดการ ^{1/}	28,386	17,771	10,615
2. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่างๆ	29,218	15,684	13,534
3. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านเทคนิคสาขาต่างๆ และอาชีพที่เกี่ยวข้อง	44,883	22,942	21,942
4. เสมียน	29,004	12,540	16,463
5. พนักงานบริการและพนักงานในร้านค้า และตลาด	121,258	49,418	71,840
6. ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตร และการประมง	18,498	14,147	4,351
7. ผู้ปฏิบัติงานด้านความสามารถทางฝีมือ และธุรกิจการค้าที่เกี่ยวข้อง	70,337	50,813	19,524
8. ผู้ปฏิบัติการโรงงานและเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ	128,781	73,797	54,984
9. อาชีพขั้นพื้นฐานต่างๆ ในด้านการขาย และการให้บริการ	66,152	30,114	36,038
10. คนงานซึ่งมิได้จำแนกไว้ในหมวดอื่น	0 ^w	0 ^w	0 ^w
ร้อยละ			
ยอดรวม	100.0	100.0	100.0
1. ผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้จัดการ ^{1/}	5.3	6.2	4.3
2. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่างๆ	5.4	5.4	5.4
3. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านเทคนิคสาขาต่างๆ และอาชีพที่เกี่ยวข้อง	8.4	8.0	8.8
4. เสมียน	5.4	4.4	6.6
5. พนักงานบริการและพนักงานในร้านค้า และตลาด	22.6	17.2	28.8
6. ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตร และการประมง	3.5	4.9	1.7
7. ผู้ปฏิบัติงานด้านความสามารถทางฝีมือ และธุรกิจการค้าที่เกี่ยวข้อง	13.1	17.7	7.8
8. ผู้ปฏิบัติการโรงงานและเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ	24.0	25.7	22.1
9. อาชีพขั้นพื้นฐานต่างๆ ในด้านการขาย และการให้บริการ	12.3	10.5	14.5
10. คนงานซึ่งมิได้จำแนกไว้ในหมวดอื่น	0 ^w	0 ^w	0 ^w

หมายเหตุ ในตารางสถิติ ผลรวมของแต่ละจำนวนอาจไม่เท่ากับยอดรวม เนื่องจากแต่ละจำนวนได้มีการปัดเศษเป็นจำนวนเต็ม โดยอิสระจากกัน

^{1/} รวมทหารประจำการ ที่เป็นสมาชิกในครัวเรือนส่วนบุคคล

0^w ข้อมูลจากการสำรวจตัวอย่างมีค่าเป็น 0

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามอุตสาหกรรมและเพศ

อุตสาหกรรม	รวม	ชาย	หญิง
ยอดรวม	536,516	287,226	249,290
1. เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	21,095	14,966	6,130
2. การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	0 ^w	0 ^w	0 ^w
3. การผลิต	215,021	109,655	105,366
4. ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ	981	981	n.a.
5. การจัดหาไฟฟ้า การจัดการ และการบำบัดน้ำเสีย ของเสีย และสิ่งปฏิกูล	1,961	1,350	611
6. การก่อสร้าง	29,525	23,023	6,502
7. การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์ และจักรยานยนต์	65,900	33,995	31,905
8. การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	34,400	28,506	5,894
9. ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	55,471	20,282	35,189
10. ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	1,067	1,067	n.a.
11. กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	5,502	2,542	2,960
12. กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	5,773	2,968	2,805
13. กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	2,536	1,703	833
14. กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	9,329	3,674	5,655
15. การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ	27,707	15,475	12,232
16. การศึกษา	13,245	5,097	8,148
17. กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	12,265	3,218	9,047
18. ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	4,414	2,609	1,805
19. กิจกรรมบริการด้านอื่นๆ	28,906	15,847	13,059
20. กิจกรรมการจ้างงานในครัวเรือนส่วนบุคคล กิจกรรมการผลิตสินค้าและบริการที่สร้างขึ้นเองเพื่อใช้ในครัวเรือน	1,419	268	1,150
21. กิจกรรมขององค์กรระหว่างประเทศและภาคีสมาชิก	0 ^w	0 ^w	0 ^w
22. ไม่ทราบ	0 ^w	0 ^w	0 ^w
ยอดรวม	100.0	100.0	100.0
1. เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	3.9	5.2	2.5
2. การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	0 ^w	0 ^w	0 ^w
3. การผลิต	40.1	38.2	42.3
4. ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ	0.2	0.3	0 ^w
5. การจัดหาไฟฟ้า การจัดการ และการบำบัดน้ำเสีย ของเสีย และสิ่งปฏิกูล	0.4	0.5	0.2
6. การก่อสร้าง	5.5	8.0	2.6
7. การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์ และจักรยานยนต์	12.3	11.8	12.8
8. การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	6.4	9.9	2.4
9. ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	10.3	7.1	14.1
10. ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	0.2	0.4	0 ^w
11. กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	1.0	0.9	1.2
12. กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	1.1	1.0	1.1
13. กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	0.5	0.6	0.3
14. กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	1.7	1.3	2.3
15. การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ	5.1	5.4	4.9
16. การศึกษา	2.5	1.8	3.3
17. กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	2.3	1.1	3.6
18. ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	0.8	0.9	0.7
19. กิจกรรมบริการด้านอื่นๆ	5.4	5.5	5.2
20. กิจกรรมการจ้างงานในครัวเรือนส่วนบุคคล กิจกรรมการผลิตสินค้าและบริการที่สร้างขึ้นเองเพื่อใช้ในครัวเรือน	0.3	0.1	0.5
21. กิจกรรมขององค์กรระหว่างประเทศและภาคีสมาชิก	0 ^w	0 ^w	0 ^w
22. ไม่ทราบ	0 ^w	0 ^w	0 ^w

หมายเหตุ ในตารางสถิติ ผลรวมของแต่ละจำนวนอาจไม่เท่ากับยอดรวม เนื่องจากแต่ละจำนวนได้มีการปัดเศษเป็นจำนวนเต็ม โดยอิสระจากกัน

0^w ข้อมูลจากการสำรวจตัวอย่างมีค่าเป็น 0

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามสถานภาพการทำงานและเพศ

สถานภาพการทำงาน	รวม	ชาย	หญิง
		จำนวน	
ยอดรวม	536,516	287,226	249,290
1. นายจ้าง	15,133	11,681	3,453
2. ลูกจ้างรัฐบาล	49,885	27,723	22,162
3. ลูกจ้างเอกชน	316,682	167,320	149,361
4. ทำงานส่วนตัว	118,005	67,339	50,665
5. ช่วยธุรกิจครัวเรือน	36,812	13,163	23,649
6. การรวมกลุ่ม	0 ^w	0 ^w	0 ^w
		ร้อยละ	
ยอดรวม	100.0	100.0	100.0
1. นายจ้าง	2.8	4.1	1.4
2. ลูกจ้างรัฐบาล	9.3	9.6	8.9
3. ลูกจ้างเอกชน	59.0	58.3	59.9
4. ทำงานส่วนตัว	22.0	23.4	20.3
5. ช่วยธุรกิจครัวเรือน	6.9	4.6	9.5
6. การรวมกลุ่ม	0 ^w	0 ^w	0 ^w

หมายเหตุ ในตารางสถิติ ผลรวมของแต่ละจำนวนอาจไม่เท่ากับยอดรวม เนื่องจากแต่ละจำนวนได้มีการปัดเศษเป็นจำนวนเต็ม โดยอิสระจากกัน

0^w ข้อมูลจากการสำรวจตัวอย่างมีค่าเป็น 0

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์และเพศ

ชั่วโมงการทำงาน	รวม	ชาย	หญิง
จำนวน			
ยอดรวม	536,516	287,226	249,290
1. 0 ชั่วโมง ^{1/}	201	0 ^w	201
2. 1-9 ชั่วโมง	10,407	6,759	3,648
3. 10-19 ชั่วโมง	50,708	29,236	21,471
4. 20-29 ชั่วโมง	48,460	24,572	23,888
5. 30-34 ชั่วโมง	54,285	32,529	21,757
6. 35-39 ชั่วโมง	18,588	8,960	9,628
7. 40-49 ชั่วโมง	265,964	142,176	123,788
8. 50 ชั่วโมงขึ้นไป	87,903	42,994	44,909
ร้อยละ			
ยอดรวม	100.0	100.0	100.0
1. 0 ชั่วโมง ^{1/}	0 ^w	0 ^w	0.1
2. 1-9 ชั่วโมง	1.9	2.3	1.5
3. 10-19 ชั่วโมง	9.5	10.2	8.6
4. 20-29 ชั่วโมง	9.0	8.6	9.6
5. 30-34 ชั่วโมง	10.1	11.3	8.7
6. 35-39 ชั่วโมง	3.5	3.1	3.9
7. 40-49 ชั่วโมง	49.6	49.5	49.6
8. 50 ชั่วโมงขึ้นไป	16.4	15.0	18.0

หมายเหตุ ในตารางสถิติ ผลรวมของแต่ละจำนวนอาจไม่เท่ากับยอดรวม เนื่องจากแต่ละจำนวนได้มีการปัดเศษเป็นจำนวนเต็ม โดยอิสระจากกัน

^{1/} ผู้ที่มีงานประจำซึ่งไม่ได้ทำงานในสัปดาห์แห่งการสำรวจ

0^w ข้อมูลจากการสำรวจตัวอย่างมีค่าเป็น 0

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จและเพศ

ระดับการศึกษาที่สำเร็จ	รวม	ชาย	หญิง
จำนวน			
ยอดรวม	536,516	287,226	249,290
1. ไม่มีการศึกษา และต่ำกว่าประถมศึกษา	54,844	26,129	28,715
2. ประถมศึกษา	61,861	40,413	21,448
3. มัธยมศึกษาตอนต้น	103,252	50,487	52,765
4. มัธยมศึกษาตอนปลาย	140,924	75,373	65,550
5. อุดมศึกษา	161,361	85,158	76,203
6. การศึกษาอื่น ๆ	14,276	9,666	4,610
7. ไม่ทราบ	0 ^w	0 ^w	0 ^w
ยอดรวม	100.0	100.0	100.0
1. ไม่มีการศึกษา และต่ำกว่าประถมศึกษา	10.2	9.1	11.5
2. ประถมศึกษา	11.5	14.1	8.6
3. มัธยมศึกษาตอนต้น	19.2	17.6	21.2
4. มัธยมศึกษาตอนปลาย	26.3	26.2	26.3
5. อุดมศึกษา	30.1	29.6	30.6
6. การศึกษาอื่น ๆ	2.7	3.4	1.8
7. ไม่ทราบ	0 ^w	0 ^w	0 ^w

หมายเหตุ ในตารางสถิติ ผลรวมของแต่ละจำนวนอาจไม่เท่ากับยอดรวม เนื่องจากแต่ละจำนวนได้มีการปัดเศษเป็นจำนวนเต็ม โดยอิสระจากกัน

0^w ข้อมูลจากการสำรวจตัวอย่างมีค่าเป็น 0

สำนักงานสถิติแห่งชาติ